

blev indført for alle mindre samvittighedsfulde, men at de skulde være udelukkede for de bedste og mest samvittighedsfulde.

Ærede Medlemmer vil let forstaa, at saaledes som jeg ser paa denne Sag, vilde jeg overmaade meget have ønsket en radikal Forandring af Lovforslagets § 36, og hvis jeg havde haft det mindste Haab om, at jeg kunde sætte en saadan Forandring igennem, skulde saa vist et Forslag fra min Side ikke være udeblevet. Jeg vilde endda saa ikke være blevet staaende ved det Forslag, der er stillet af Mindretallet i Folketingsudvalget. Jeg vilde have søgt at faa det redigeret noget mere nøjagtigt og bestemt; jeg finder nemlig ikke Redaktionen saa heldig, som den burde være. Men nu er jo Forholdet desværre det, som den ærede Ordfører allerede fremhævede, at vi, der ser saaledes paa Sagen, som jeg nu har nævnt, har den klare Bevidsthed, at vi i denne Situation ikke kan udrette andet end i det højeste at bringe Loven til at strande og derved bevirke, at Præsterne og Menighederne gaar Glip af alle de øvrige Fordele, Loven tilsiger dem. Dette Ansvar har vi ikke turdet tage, og derfor har vi givet Afkald paa at stille Ændringsforslag til § 36, om end det i alt Fald for mit Vedkommende kun har kunnet ske med den allerstørste Resignation.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg kan tiltræde samtlige de stillede Ændringsforslag og takker Udvalget for, at det har kunnet tiltræde Lovforslaget med disse ganske uvæsentlige Ændringer. Jeg skal ikke genoptage Debatten om § 36. Jeg synes, det er ganske unødvendigt, da Sagen jo nu er afgjort, og jeg maa selvfølgelig paaskønne, at man fra Vestres og det konservative Folkepartis Side har overvundet sig selv og trods alle Betænkeligheder dog har tiltraadt denne Paragraf. Jeg er ganske sikker paa, at Tiden nok skal gøre alle Betænkeligheder til Skamme.

Til den ærede Ordfører (Ejsing) skal jeg kun bemærke — ja, jeg behøver det vel nu for Resten neppe efter den Tale, det ærede 2det tingvalgte Medlem (Godskesen) nu holdt, for den slog fuldstændig den Grundsætning ned, som den ærede Ordfører fremførte, at man forbyder ikke andre Embedsmænd at tage imod Gaver, men forbyder nu Præsterne det. Det ærede 2det tingvalgte Medlem har jo her netop hævdet, at det forbydes andre Embedsmænd at tage imod Gaver i Forbindelse med deres Embeds-

gerning, og det, som her sker, er simpelt hen dette, at Præsterne i den Henseende stilles ganske lige med andre Embedsmænd. De faar nu en ordentlig Løn og lønnes ikke mere i Form af Vederlag for de enkelte kirkelige Handlinger. De stilles altsaa paa lige Fod med andre Embedsmænd og maa ikke tage imod Gaver i Forbindelse med deres Præstegerning.

Oluf Jensen: Jeg vil gerne retfærdiggøre Udvalgets Formand. Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl) sagde, at Ændringsforslag Nr. 4 ikke fandtes blandt de Ændringsforslag, han havde faaet overrakt ved Udvalgsmødet, og ikke var behandlet i Udvalget. Det er ganske rigtigt, at det ikke stod blandt de Ændringsforslag, der blev overrakt, men det blev behandlet senere i Mødet, og det blev netop motiveret med, at Lønningskommissionen havde brugt Prisniveauet i 1916 i Stedet for Prisniveauet i 1914. Disse Udtalelser husker jeg tydeligt — andre ærede Medlemmer vil sikkert ogsaa have hørt dem —, og Ændringsforslaget er altsaa behandlet af Udvalget og tiltraadt.

Det ærede Medlem sagde, at Præsterne kom ikke til at nyde godt af dette Forslag; det ærede Medlem var saa fornuftig at sige: de Præster, der kom under den nye Ordning. Jeg vil i Modsætning dertil sige, at de Præster, der er under den gamle Ordning, i alt Fald kommer til at nyde godt deraf. De, som ikke gaar ind under den nye Ordning, men oppebærer Offer efter de gamle Regler, de vil høste Gavn deraf.

Kragh: Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl) har opholdt sig over Ændringsforslagene Nr. 3 og 4, dels af formelle, dels af reelle Grunde. De formelle Grunde har det ærede Medlem været saa venlig ikke at lægge stor Vægt paa, og jeg forstaa det godt: det Arbejdstempo, vi for Tiden er inde i, kan nok gøre det undskyldeligt, om der fremkommer Forslag, med Hensyn til hvilke alle Formalia maaske ikke er bragte i den allerskønneste Orden. Jeg maa derimod undre mig over, at det ærede Medlem ikke ogsaa fandt Anledning til at betone, at paa sine reelle Indvendinger lagde han heller ikke stor Vægt. Forholdet er nemlig dette, som ogsaa bemærket af den sidste ærede Taler, at naar det ærede Medlem er kommet i den Situation, han hævder, han er kommet i, overfor Ændringsforslag